

Sataniske vers i Det nye Testamente

230 mer eller mindre ukristelige, amoralske, antikverede, utopiske, makabre, morbide, fascistiske, marxistiske, terroristiske og sataniske vers i Det Nye Testamente gengives ikke for at genere nogen, men for at perspektivere et lige så ensidigt billede af Koranen.

Mere velkendt er nemlig begrebet de sataniske vers i forbindelse med islam. Baggrunden for de islamiske sataniske vers er, at Muhammed ville opnå et kompromis med sine modstandere og derfor reciterede en åbenbaring, han havde modtaget. Den gik ud på, at det var legitimt at bede tre gudinder i Mekka gå i forbøn hos Gud. Senere blev det åbenbaret for Muhammed, at disse sataniske vers var indgivet ham af Satan og ikke af Gud, og de blev derfor skiftet ud med en åbenbaring, der ikke kompromitterede det monoteistiske budskab med tanken om, at Gud skulle have børn og tilmed døtre.

Men kristendommens sataniske vers drejer sig om noget ganske andet end de islamiske sataniske vers.

Det Nye Testaments mest sataniske vers

Da han var blevet alene med sine ledsagere og de tolv, spurgte de ham om lignelserne. Og han svarede dem: ”Til jer er Guds riges hemmelighed givet, men til dem udenfor kommer alt i lignelser, for at de skal se og se, men intet forstå, de skal høre og høre, men intet fatte, for at de ikke skal vende om og få tilgivelse.”

Markusevangeliet, kap. 4, vers 10-12

Hieronymus Bosch: Dommedag – men vil de sataniske vers indgå i domsgrundlaget?

Flere sataniske vers

Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel.

Lukasevangeliet, kap. 14, vers 26

Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv.

Johannesevangeliet, kap. 12, vers 25

Sandelig siger jeg jer: Nogle af dem, der står her, skal ikke smage døden, før de ser, at Guds rige er kommet i magt og vælde.

Markusevangeliet, kap. 9, vers 1

Det er straffens dage, da alt det, som står skrevet, skal gå i opfyldelse. Ve dem, der skal føde, og dem, der giver bryst i de dage. For der skal komme stor nød over landet og vrede over dette folk. De skal falde for skarpe sværd og blive ført bort til alle hedningefolk som fanger, og Jerusalem skal nedtrampes af hedninger, indtil hedningernes tider er til ende. Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed.

Lukasevangeliet, kap. 21, vers 22-27

Utugt og al slags urenhed og griskhed må end ikke nævnes iblandt jer; det sømmer sig ikke for hellige.

Paulus' Brev til Efeserne, kap. 5, vers 3

Det er retfærdigt for Gud at gengælde dem, der volder jer trængsel, med trængsel, og at gengælde jer, der lider trængsel, med lindring sammen med os, når Herren Jesus, fulgt af sine mægtige engle, åbenbares fra himlen med flammende ild og bringer straf over dem, der ikke kender Gud og ikke er lydige mod evangeliet om vor Herre Jesus. De skal straffes med evig undergang.

Paulus' Andet Brev til Thessalonikerne, kap. 1, vers 6-9

Enhver, der ikke adlyder denne profet, skal udryddes fra folket.

Apostlenes Gerninger, kap. 3, vers 23

Mine fjender dér, som ikke vil have mig til konge, før dem herhen og hug dem ned for mine øjne.

Lukasevangeliet, kap. 19, vers 27

Vore kampvåben er ikke verdslige, men mægtige for Gud til at bryde fæstningsværker ned. Vi nedbryder tankebygninger og alt, som trodsigt rejser sig mod kundskaben om Gud, vi gør enhver tanke til en lydige fange hos Kristus, og vi er rede til at straffe enhver ulydighed, når lydigheden hos jer først har sejret.

Paulus' Andet Brev til Korintherne, kap. 10, vers 4-6

Tro ikke, at jeg er kommet for at bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for at bringe fred, men sværd. Jeg er kommet for at sætte splid mellem en mand og hans far, en datter og hendes mor, en svigerdatter og hendes svigermor.

Matthæusevangeliet, kap. 10, vers 34-35

Den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd, og den, der elsker søn eller datter mere end mig, er mig ikke værd.

Matthæusevangeliet, kap. 10, vers 37-38

Hvis nogen ikke elsker Herren, være han forbandet!

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 16, vers 22

På den tid kom nogle og fortalte ham om de galilæere, hvis blod Pilatus havde blandet med blodet fra deres offerdyr. Og han sagde til dem: "Mener I, at de var større syndere end alle andre galilæere, siden det gik dem sådan? Nej, siger jeg, men hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme ligesom de. Eller de atten, som tårnet i Siloa styrtede ned over og dræbte – mener I, at de var mere skyldige end alle andre i Jerusalem? Nej, siger jeg, men hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme ligesom de."

Lukasevangeliet, kap. 13, vers 1-5

Enhver, som har forladt hjem eller brødre eller søstre eller far eller mor eller børn eller marker for mit navns skyld, får det hundredobbelt igen og arver evigt liv.

Matthæusevangeliet, kap. 19, vers 29

Den, der ikke har et sværd, skal sælge sin kappe og købe sig et.

Lukasevangeliet, kap. 22, vers 36

Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel, men frygt derimod ham, der kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede.

Matthæusevangeliet, kap. 10, vers 28

Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel og derefter ikke er i stand til at gøre mere. Jeg vil vise jer, hvem I skal frygte: Frygt ham, som efter at have slået ihjel har magt til at kaste i Helvede. Ja, jeg siger jer: Ham skal I frygte.

Lukasevangeliet, kap. 12, vers 4-5

Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte. Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; for du er bedre tjent med, at et af dine lemmer går tabt, end med, at hele dit legeme kastes i Helvede. Og hvis din højre hånd bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at hele dit legeme kommer i Helvede.

Matthæusevangeliet, kap. 5, vers 28-30

Ild er jeg kommet for at kaste på jorden, og hvor ville jeg ønske, at den allerede havde fænget.

Lukasevangeliet, kap. 12, vers 49

Solen står op og svider marken med sin glød, så dens blomster falder, og deres skønhed er forbi; sådan skal også den rige visne midt i sin foretagsomhed.

Jakobs Brev kap. 1, vers 11

Jeg så en stor hvid trone og ham, der sad på den. For hans ansigt måtte både jord og himmel flygte, og der var ingen plads til dem. Og jeg så de døde, både store og små, stå foran tronen, og bøger blev åbnet, og en anden bog blev åbnet, det er livets bog, og de døde blev dømt efter deres gerninger ifølge det, der stod skrevet i bøgerne. Og havet gav sine døde tilbage, og døden og dødsriget sine døde, og de blev dømt, enhver efter sine gerninger. Døden og dødsriget blev styrtet i ildsøen. Det er den anden død, ildsøen. Og hvis nogen ikke fandtes indskrevet i livets bog, blev han styrtet i ildsøen.

Johannes Åbenbaring, kap. 20, vers 11-15

Han har sin kasteskovel i hånden for at rydde sin tærskelplads og samle hveden i sin lade, men avnerne skal han brænde i en ild, der aldrig slukkes.

Lukasevangeliet, kap. 3, vers 17

Ligesom altså ukrudtet tages fra og brændes i ild, således skal det også gå ved verdens ende: Menneskesønnen skal sende sine engle, og fra hans rige skal de tage alt det væk, som fører til frafald, og alle dem, der begår lovbrud, og kaste dem i ovnen med ild. Der skal der være gråd og tænderskæren.

Matthæusevangeliet, kap. 13, vers 40-42

Således skal det gå ved verdens ende: Englene skal gå ud og skille de onde fra de retfærdige og kaste dem i ovnen med ild. Der skal der være gråd og tænderskæren.

Matthæusevangeliet, kap. 13, vers 49-50

Synes nogen, at han bringer skam over den unge pige, hvis hun bliver for gammel, og kan det ikke være anderledes, så skal han gøre, som han har besluttet. Dermed begår han ikke nogen synd.

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 7, vers 36

Den, der gifter sig med en fraskilt kvinde, begår ægteskabsbrud.

Matthæusevangeliet, kap. 5, vers 32

Som enke kan den regnes, der er mindst tres år gammel, har været én mands hustru og er kendt for gode gerninger ... Men enker, som ikke har nået den alder, skal du afvise, for når de glemmer Kristus for sanselige lyster, vil de giftes og får så den dom, at de svigtede deres første tro; desuden lærer de lediggang ved at gå omkring i husene, og ikke bare det, men også at være snakkesalige, blande sig i ting, som ikke kommer dem ved, og sige ting, som ikke passer sig.

Paulus' Første Brev til Timotheus, kap. 5, vers 9-13

Som i alle de helliges menigheder skal kvinderne tie stille i menighederne. De må ikke tale, men skal underordne sig, sådan som loven også siger. Men hvis de vil have noget at vide, skal de spørge deres mænd hjemme, for det sømmer sig ikke for en kvinde at tale i menigheden.

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 14, vers 34-35

Hustruer, I skal underordne jer under jeres mænd, som det sømmer sig i Herren.

Paulus' Brev til Kolossenserne, kap. 3, vers 18

En mand er sin hustrus hoved, ligesom Kristus er kirkens hoved og sit legemes frelser. Ligesom kirken underordner sig under Kristus, sådan skal også I hustruer underordne jer under jeres mænd i alt.

Paulus' Brev til Efeserne, kap. 5, vers 23-24

En kvinde skal lade sig belære i stilhed og underordne sig i alt; men at optræde som lærer tillader jeg ikke en kvinde, heller ikke at bestemme over sin mand; hun skal leve i stilhed. For Adam blev skabt først, derefter Eva, og det var ikke Adam, der blev forledt, men kvinden lod sig forlede og overtrådte budet.

Paulus' Første Brev til Timotheus, kap. 2, vers 11-14

Vi påbyder jer, brødre, i Vor Herre Jesu Kristi navn at holde jer fra enhver broder, der lever et uordentligt liv og ikke holder sig til den overlevering, de modtog af os.

Paulus' Andet Brev til Thessalonikerne, kap. 3, vers 6

Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! [et aramæisk skældsord med hånlig betydning] til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild.

Matthæusevangeliet, kap. 5, vers 22

Enhver, som hader sin broder, er en morder.

Johannes' Første Brev, kap. 3, vers 15

Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt.

Johannesevangeliet, kap. 15, vers 6

Og nu I, som er rige! I skal græde og jamre over den elendighed, der skal komme over jer. Jeres rigdom er rådden og jeres klæder mølædte, jeres guld og sølv er dækket af rust, og den rust vil vidne mod jer, og som en ild vil den fortære jeres kød. I har samlet jer skatte til de sidste dage; tænk på, at den løn, I har unddraget arbejderne, der har høstet jeres marker, skrigger til himlen, og høstfolkernes råb har nået Hæskarers Herres ører. I har levet mageligt og overdådigt her på jorden, I har fedet jer selv op til slagtedagen!

Jakobs Brev, kap. 5, vers 1-5

Hvis din hånd bringer dig til fald, så hug den af; du er bedre tjent med at gå lemlæstet ind til livet end med begge hænder i behold at komme i Helvede, til den uudslukkelige ild, hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes. Og hvis din fod bringer dig til fald, så hug den af; du er bedre tjent med at gå halt ind til livet end med begge fødder i behold at kastes i Helvede, hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes. Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud; du er bedre tjent med at gå ind i Guds rige med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvede, hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes.

Markusevangeliet, kap. 9, vers 43-48

Hvis din hånd eller fod bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; du er bedre tjent med at gå lemlæstet eller vanfør ind til livet end med begge hænder eller fødder i behold at kastes i den evige ild. Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; du er bedre tjent med at gå ind til livet med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvedes ild.

Matthæusevangeliet, kap. 18, vers 8-9

Hverken utugtige eller afgudsdyrkere eller ægteskabsbrydere eller mænd, der ligger i med mænd ... skal arve Guds rige.

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 6, vers 9

Men de feje og troløse og afskyelige og ... de utugtige og ... afgudsdyrkerne ... skal få deres lod i søen, der brænder med ild og svovl; det er den anden død.

Johannes Åbenbaring, kap. 21, vers 8

Den gode strid, med tro og med god samvittighed ... har nogle afvist, og derved har deres tro lidt skibbrud; til dem hører Hymenæus og Alexander, som jeg overgav til Satan, for at de skulle lære ikke at spotte.

Paulus' Første Brev til Timotheus, kap. 1, vers 19-20

Ægteskabet skal holdes i ære af alle og ægtesengen være ubesmittet; for Gud vil dømme utugtige og ægteskabsbrydere.

Brevet til Hebræerne, kap. 13, vers 4

Det er almindelig kendt, at der forekommer utugt hos jer, og det af en sådan art, at den ikke engang forekommer hos hedninger, nemlig at en mand lever sammen med sin fars hustru. Og så er I tilmed indbildske! Burde I ikke snarere være fortvivlede, så han, der har gjort dette, fjernes fra jeres midte? Hvad mig angår, så har jeg, personligt fraværende, men åndeligt nærværende, allerede fældet min

dom over den skyldige, som om jeg virkelig var til stede: Han skal, når I er forsamlet i vor Herre Jesu navn, og jeg er åndeligt til stede, med vor Herre Jesu kraft overgives til Satan, så det kødelige kan ødelægges, for at ånden kan frelses på Herrens dag.

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 5, vers 1-5

Men vi ved, at loven er god, hvis man bruger den, som lov skal bruges, og når man ved, at en lov ikke er bestemt for retskafne, men for lovbrydere og genstridige, for gudløse og syndige, for spottere og ugudelige, for ... mænd der ligger i med mænd ... og hvad der ellers strider mod den sunde lære efter det evangelium om herligheden hos den salige Gud, som jeg har fået betroet.

Paulus' Første Brev til Timotheus, kap. 1, vers 8-11

Den, der ikke vil arbejde, skal heller ikke have føden.

Paulus' Andet Brev til Thessalonikerne, kap. 3, vers 10

Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for.

Matthæusevangeliet, kap. 7, vers 7-8

Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for.

Lukasevangeliet, kap. 11, vers 9-10

Beder I mig om noget i mit navn, vil jeg gøre det.

Johannesevangeliet, kap. 14, vers 14

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og

i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.

Matthæusevangeliet, kap. 6, vers 24-33

I utro, ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab med Gud? Den, der vil være ven med verden, står som en fjende af Gud.

Jakobs Brev, kap. 4, vers 4

Elsk ikke verden og heller ikke det, som er i verden. Hvis nogen elsker verden, er Faderens kærlighed ikke i ham.

Første Johannesbrev, kap. 2, vers 15

Alt, hvad to af jer her på jorden bliver enige om at bede om, det skal de få af min himmelske fader.

Matthæusevangeliet, kap. 18, vers 19

Slaver, adlyd jeres jordiske herrer i alt, ikke som øjentjenere, der vil stå sig godt med mennesker, men af et oprigtigt hjerte i frygt for Herren.

Paulus' Brev til Kolossenserne, kap. 3, vers 22

Slaver, adlyd jeres jordiske herrer, som var det Kristus, med frygt og bæven og af et oprigtigt hjerte.

Paulus' Brev til Efeserne, kap. 6, vers 5

I, som er tjenestefolk, skal underordne jer under jeres herrer med al ærefrygt, ikke kun de gode og milde, men også de urimelige. For det er tak værd, når man med Gud for øje tåler uforskyldte lidelser.

Peters Første Brev, kap. 2, vers 18-19

En tjener står ikke over sin herre.

Matthæusevangeliet, kap. 10, vers 24

Slaverne skal underordne sig under deres herrer i ét og alt og rette sig efter dem uden at sige dem imod; de må ikke stikke noget til sig, men skal altid vise sand troskab, så de i ét og alt kan være en pryde for Guds, vor frelsers, lære.

Paulus' Brev til Titus, kap. 2, vers 9-10

Alle, som er under slaveåg, skal vise deres herrer al den ærbødighed, de har krav på, for at Guds navn og læren ikke skal blive til spot.

Paulus' Første Brev til Timotheus, kap. 6, vers 1

Alle skal underordne sig under de myndigheder, som står over dem, for der findes ingen myndighed, som ikke er fra Gud, og de, som findes, er forordnet af Gud. Den, som sætter sig op imod dem, der har en myndighed, står derfor Guds ordning imod, og de, der gør det, vil pådrage sig dom. De styrende skal jo ikke skræmme dem, der gør det gode, men dem, der gør det onde. Vil du slippe for at frygte myndighederne, så gør det gode, og du vil blive rost af dem; for de er Guds tjenere til dit eget bedste. Men gør du det onde, må du frygte. Ikke for ingenting bærer myndighederne sværd; de er Guds tjenere og skal lade vreden ramme dem, der gør det onde. Derfor skal man underordne sig, ikke kun for vredens, men også for samvittighedens skyld.

Paulus' Brev til Romerne, kap. 13, vers 1-5

Herre, hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.

Matthæusevangeliet, kap. 25, vers 44-46

For Herrens skyld skal I underordne jer under enhver menneskelig ordning, hvad enten det er kongen som magthaver eller statholdere, som sendes af ham for at straffe forbrydere og rose dem, der gør det gode.

Peters Første Brev, kap. 2, vers 13-14

Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere! I bygger gravmæler over profeterne og pynter de retfærdiges grave og siger: Havde vi levet i vore fædres dage, havde vi ikke været deres medskyldige i profeternes blod. Dermed bevidner I selv, at I er børn af dem, der dræbte profeterne. Gør bare jeres fædres mål fuldt. Slanger! Øgleyngel! Hvordan vil I undgå at blive dømt til Helvede?

Matthæusevangeliet, kap. 23, vers 29-33

Den, der har, til ham skal der gives, og han skal have overflod; men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har.

Matthæusevangeliet, kap. 13, vers 12

Enhver, som har, til ham skal der gives, og han skal have overflod, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har.

Matthæusevangeliet, kap. 25, vers 29

Den, der har, til ham skal der gives; og den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har.

Markusevangeliet, kap. 4, vers 25

Enhver, som har, til ham skal der gives, men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har.

Lukasevangeliet, kap. 19, vers 26

Jeg vil have, at I skal vide, at Kristus er hver mands hoved, manden er kvindens hoved, og Kristi hoved er Gud. Enhver mand, der beder eller taler profetisk med noget på hovedet, bringer skam over sit hoved. Men enhver kvinde, der beder eller taler profetisk med utildækket hoved, bringer skam over sit hoved; hun kunne lige så godt have raget håret af. Ja, for hvis en kvinde ikke tildækker sit hoved, kan hun lige så godt lade sig klippe. Men da det nu regnes for en skam, når en kvindes hår er klippet, eller hendes hoved er raget, skal hun have hovedet tildækket. Men en mand behøver ikke at have noget på hovedet, for han er Guds billede og afglans. Men kvinden er mandens afglans. For manden kom ikke fra kvinden, men kvinden fra manden, og manden blev ikke skabt for kvindens skyld, men kvinden for mandens skyld.

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 11, vers 3-9

Hvis nogen ikke adlyder, hvad vi har sagt her i brevet, så mærk jer ham og hav ikke noget med ham at gøre, så at han kan skamme sig.

Paulus' Andet Brev til Thessalonikerne, kap. 3, vers 10

Der er kun én, der er lovgiver og dommer, det er ham, som kan frelse og lade gå fortabt.

Jakobs Brev, kap. 4, vers 12

Jeg kommer snart, og med mig min løn, for at gengælde enhver, som hans gerning er.

Johannes' Åbenbaring, kap. 22, vers 12

Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!

Matthæusevangeliet, kap. 4, vers 17

Den første engel gik hen og hældte sin skål ud over jorden, og lede, ondartede bylder ramte de mennesker, der havde dyrets mærke og tilbad dets billede. Den anden engel hældte sin skål ud over havet, og det blev til blod som fra en død, og alle levende væsener i havet døde. Den tredje engel hældte sin skål ud over floderne og kilderne, og de blev til blod ... Den fjerde engel hældte sin skål ud over solen, og den fik givet at brænde menneskene med sin ild ... Den femte engel hældte sin skål ud over dyrets trone, og dets rige blev formørket; de bed sig i tungen af smerte ... Den sjette engel hældte sin skål ud over den store flod Eufrat, og den udtørredes for vand.

Johannes' Åbenbaring, kap. 16, vers 2-4 & 8, 10, 12

Jesus sagde [til den unge mand]: "Vil du være fuldkommen, så gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!" Da den unge mand hørte det svar, gik han bedrøvet bort, for han var meget velhavende. Og Jesus sagde til sine disciple: "Sandelig siger jeg jer: Det er vanskeligt for en rig at komme ind i Himmeriget. Ja, jeg siger jer, det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige."

Matthæusevangeliet, kap. 19, vers 21-24

Hvor er det vanskeligt at komme ind i Guds rige! Det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.

Markusevangeliet, kap. 10, vers 24-25

Hvor er det vanskeligt for dem, der ejer meget, at komme ind i Guds rige. Det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.

Lukasevangeliet, kap. 18, vers 24-25

Han fortalte dem en lignelse om, at de altid skulle bede og ikke blive trætte. Han sagde: "I en by var der en dommer, som ikke frygtede Gud og var ligeglad med mennesker. I samme by var der en enke, og hun kom gang på gang til ham og

sagde: Hjælp mig til min ret over for min modpart! Længe ville han ikke, men til sidst sagde han til sig selv: Selv om jeg ikke frygter Gud og er ligeglad med mennesker, vil jeg dog hjælpe denne enke til hendes ret, fordi hun volder mig besvær; ellers ender det vel med, at hun kommer og slår mig i ansigtet.” Og Herren sagde: ”Hør, hvad den uretfærdige dommer siger! Skulle Gud så ikke skaffe sine udvalgte deres ret, når de råber til ham dag og nat? Lader han dem vente? Jeg siger jer: Han vil skaffe dem ret, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, mon han så vil finde troen på jorden?”

Lukasevangeliet, kap. 18, vers 1-8

Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn.

Matthæusevangeliet, kap. 5, vers 44-45

Smeden Alexander har voldt mig meget ondt. Herren vil gengælde ham efter hans gerninger.

Paulus' Andet Brev til Timotheus, kap. 4, vers 14

Slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til.

Matthæusevangeliet, kap. 5, vers 39

Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke.

Paulus' Brev til Romerne, kap. 12, vers 14

Vil nogen ved rettens hjælp tage din kjortel, så lad ham også få kappen.

Matthæusevangeliet, kap. 5, vers 40

Vel var vore fædre alle under skyen og gik alle gennem havet og blev alle døbt til Moses i skyen og i havet og spiste alle den samme åndelige mad og drak alle den samme åndelige drik – for de drak af en åndelig klippe, som fulgte med, og den klippe var Kristus – og alligevel fandt Gud ikke behag i ret mange af dem. De blev jo slået ned i ørkenen. Derved blev de advarende eksempler for os, for at vi ikke skal få lyst til det onde, sådan som de fik det. Bliv heller ikke afgudsdyrkere, sådan som nogle af dem blev det – som der står skrevet: ”Folket satte sig ned og spiste og drak; og de rejste sig for at danse.” Lad os heller ikke bedrive utugt, sådan som nogle af dem gjorde det, og på én dag blev der dræbt treogtyve tusind. Lad os heller ikke udæske Kristus, sådan som nogle af dem gjorde det, og de blev dræbt af slanger. Giv heller ikke ondt af jer, sådan som nogle af dem gjorde det, og de

blev dræbt af dødsenglen. Alt dette skete med dem, for at de skulle være advarende eksempler, og det blev skrevet for at vejlede os, til hvem tidernes ende er nået. Derfor skal den, som tror, at han står, se til, at han ikke falder.

Paulus' Første Brev til Korintherne, kap. 10, vers 1-12

Den, der taler imod Helligånden, får ikke tilgivelse, hverken i denne verden eller i den kommende.

Matthæusevangeliet, kap. 12, vers 32

Den, der spotter Helligånden, får ikke tilgivelse.

Lukasevangeliet, kap. 12, vers 10

Disse mennesker, der spotter, hvad de ikke begriber, er som umælende dyr, hvis natur det er at fødes for at fanges og dræbes; og de skal også omkomme på samme måde som dyrene.

Peters Andet Brev, kap. 2, vers 12

Helligånden og vi har besluttet ...

Apostlenes Gerninger, kap. 15, vers 28

Deres kvinder udskiftede den naturlige omgang med den naturstridige, og ligeså opgav mændene den naturlige omgang med kvinden og optændtes af deres begær efter hinanden; mænd levede skamløst med mænd og pådrog sig derved den straf for deres vildfarelse, som de fortjente. Fordi de ikke regnede det for noget værd at kende Gud, prisgav Gud dem til en forkastelig tankegang, så at de gjorde, hvad der ikke sømmer sig: De blev opfyldt af al slags uretfærdighed, ondskab, griskhed, usselhed; fulde af misundelse, blodtørst, stridslyst, svig og ondsindethed; de løber med sladder, de bagtaler andre, hader Gud, farer frem med vold, er hovne og fulde af pral; de finder på alt muligt ondt, er ulydige mod deres forældre; de er uforstandige, upålidelige, ukærlige, ubarmhjertige. De ved, at Gud har bestemt, at lever man sådan, fortjener man at dø; alligevel lever de ikke bare selv sådan, men bifalder også, at andre gør det.

Paulus' Brev til Romerne, kap. 1, vers 26-32

Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle.

Matthæusevangeliet, kap. 25, vers 41

Kødets gerninger er velkendte: utugt, urenhed, udsvævelse ... Jeg siger jer på forhånd, som jeg før har sagt, at de, der giver sig af med den slags, ikke skal arve Guds rige.

Paulus' Brev til Galaterne, kap. 5, vers 19 & 21

Skønt I ved det alt sammen, vil jeg alligevel minde jer om, hvorledes Herren først frelste sit folk ud af Egypten, men senere udryddede dem, der havde vist sig vantro; og jeg vil minde om, at de engle, som ikke tog vare på deres høje hverv, men forlod deres rette bolig, holder han bundet i mørket med evige lænker indtil dommen på den store dag; og jeg vil minde om, at Sodoma og Gomorra og de omliggende byer, der på samme måde som disse engle bedrev utugt og søgte unaturlige forbindelser, nu fremstår som et afskrækkende eksempel, idet de straffes med evig ild.

Judas' Brev, vers 5-7

Så lad os da gøre godt mod alle, især mod vore trosfæller.

Paulus' Brev til Galaterne, kap. 6, vers 10

En mand, der hed Ananias, og hans kone, Safira, solgte en ejendom, og med sin kones vidende stak han nogle af pengene til side og kom kun med en del af dem og lagde dem for apostlenes fødder. Da sagde Peter: "Ananias, hvorfor har Satan fyldt dit hjerte, så du har løjet for Helligånden og stukket nogle af pengene for jorden til side? Var jorden ikke din før salget? Og havde du ikke rådighed over pengene efter salget? Hvordan kunne du finde på at gøre dette? Det er ikke mennesker, men Gud, du har løjet for." Da Ananias hørte disse ord, faldt han om og udåndede; og alle, der hørte det, blev grebet af stor frygt. Men de unge mænd rejste sig, svøbte et klæde om ham, bar ham ud og begravede ham. Omkring tre timer senere kom Ananias' kone ind uden at vide, hvad der var sket. Peter spurgte hende: "Sig mig, var det den pris, I solgte jorden for?" Hun svarede: "Ja, det var det." Da sagde Peter til hende: "Hvorfor er I dog blevet enige om at udæske Herrens ånd? Hør, der lyder fodtrin uden for døren af dem, der har begravet din mand; de skal også bære dig ud." I samme øjeblik faldt hun om for hans fødder og udåndede. Da de unge mænd kom ind og fandt hende død, bar de også hende ud og begravede hende ved siden af hendes mand. Og hele menigheden og alle, som hørte det, blev grebet af stor frygt.

Apostlenes Gerninger, kap. 5, vers 1-11

Mener I, at jeg er kommet for at bringe fred på jorden? Nej, siger jeg, ikke fred, men splid. Fra nu af vil fem i samme hus være i splid, tre mod to og to mod tre,

far i splid med søn, og søn med far, mor med datter, og datter med mor, svigermor med sin svigerdatter, og svigerdatter med sin svigermor.

Lukasevangeliet, kap. 12, vers 51-53

Vil nogen ikke tage imod jer eller høre jeres budskab, så forlad det hus eller den by og ryst støvet af jeres fødder. Sandelig siger jeg jer: Det skal gå Sodomas og Gomorras land tåleligere på dommens dag end den by.

Matthæusevangeliet, kap 10, vers 14-15

Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed.

Paulus' Andet Brev til Timotheus, kap. 3, vers 16